

La vigília del dia de Sant Jaume de 1924 l'industrial gironí Josep Ensesa Gubert amb la seva família dormia per primera vegada a la primera casa que es va aixecar a S'Agaró, a uns terrenys de la seva propietat que anaven de la platja de Sant Pol a Sa Conca. Josep Ensesa era llavors un destacat «homenot» de la ciutat de Girona. Els Ensesa mantenien una activitat econòmica notable en diferents àmbits com la farinera Montserrat, els «químics» o la distribució de vins (avui en mans d'un altra branca familiar capitanejada per l'Agustí Ensesa, veterà col·laborador d'aquest diari en matèria enològica). Era un bon moment per Josep Ensesa, llavors president també de la Unió Esportiva Girona que acabava d'inaugurar el camp de Vista Alegre.

Home compromès amb el catalanisme i una visió cosmopolita del país, aquella nit començava a materialitzar el seu gran somni: S'Agaró.

Aquella casa era Senya Blanca, nom derivat d'un vell senyal d'un mur blanc a la finca que els pescadors de Sant Feliu utilitzaven com a referència per les captures. Aquella casa marcaria el territori i la filosofia del projecte de Josep Ensesa. Una ciutat jardí a la manera dels grans projectes de qualitat que es definien per Europa. Per això es va posar en mans d'un altre gironí, l'arquitecte Rafael Masó, qui ja feia anys que s'encarregava d'altres projectes de la família Ensesa, alguns dels quals es mantenen i els gironins estèticament els identifiquem perfectament com a obra de Masó per la seva originalitat igual que a Barcelona passa amb Gaudí. La seva amistat i sintonia foren essencials.

Josep Ensesa volia unitat d'estil i sobretot ajudar a configurar des del seu catalanisme una arquitectura nacional que ajudés a reforçar la identitat del país. L'estil S'Agaró seria innegociable. Mort prematurament Rafael Masó, en Francesc Folguera i Lluís Sibils, entre altres, continuaren aixecant amb aquesta exigència les noves cases de S'Agaró. Una exposició que arribarà a Girona al desembre, actualment al Palau Robert de Barcelona i el notable llibre escrit per Jordi Falgàs, historiador i director de la Fundació Rafael Masó de Girona i el periodista empordanès

EL BOULEVARD

JORDI BOSCH

Centenari de la primera casa de S'Agaró, encarregada pel seu impulsor, Josep Ensesa Gubert, a l'arquitecte Rafael Masó

nès Sebastià Roig en donen fe. Els nets del fundador amb la Victòria Ensesa de presidenta de S'Agaró 100 amb dos dels seus cosins, Xavier i Lluís Ensesa Sibils, s'han encarregat dels actes commemoratius que inclouen, aquest darrer divendres, una festa gastronòmica als jardins d'aquella primera casa, Senya Blanca.

El passat mes de maig hi va haver un primer esdeveniment amb la inauguració d'una estàtua de Josep Ensesa al magnífic camí de ronda que va finançar el seu fundador. Doblement, com m'explicava el seu net Lluís Sibils: d'una banda, amb l'actuació sobre el que és espai públic i també a finques de la seva propietat, ja que hauria de renunciar a comercialitzar espais de primer nivell per cedir-los al camí. L'estàtua recull a les antigues fotografies amb Ensesa ple de dinamisme. Em va agradar perquè em permet recordar que gràcies a la generositat dels meus companys i mentors professionals, respecte a un jove aprenent de periodista de 18 anys, vaig poder conèixer a Josep Ensesa Gubert a principis de 1979. Era el dia que rebia a Josep Tarradellas a S'Agaró pocs mesos després del seu retorn a Catalunya com a President de la Generalitat. No

era una salutació protocol·lària, perquè l'abraçada es va evidenciar pels presents emotiva i amical basada en una relació generada abans de la guerra civil.

Una estona després, Alfons Jordan, director de La Gavina, ens va dir que el senyor Ensesa voldria prendre cafè amb els periodistes presents. Tinc el record llunyà d'una xerrada plena d'història i experiències viscudes. Els meus companys em digueren que era un home de caràcter quan es tractava de defensar les seves posicions. Aquell dia al cafè hi era el recordat empresari hotelier Jordi Comas. Les diferències sobre matèria urbanística i de promoció del turisme que tenien Josep Ensesa i el llavors alcalde del municipi de Castell-Platja d'Aro i S'Agaró, Joan Cargol, eren radicals i públiques. En Jordi Comas, atès el seu tarannà, calmava les aigües. En Jordi en va veure una bona ocasió amb motiu d'un homenatge que li feren a l'alcalde Cargol a l'hotel Ritz. Li va demanar a Josep Ensesa que hi anés i volgués seure a la taula presidencial. Ensesa no li va contestar que sí però tampoc que no. Finalment hi va anar. Quan acabat el sopar en Jordi va agrair el seu gest, al senyor Ensesa aquest va contestar passant-li la mà a l'espatlla:

«Jordi, no t'oblidis mai que a la vida pel que fa a- i continuava amb una dita castellana- «la lucha y el comer, siempre juntos». Tota una declaració de principis del senyor de Senya Blanca. ■

El senyor de Senya Blanca

La històrica casa Senya de S'Agaró ha acollit aquesta mateixa setmana la Festa dels Sentits.
Foto: Pere Duran/ Nord Media

ORMETAL
TANCAMENTS ALUMINI - PVC
972 47 61 27 - www.ormetal.org

Fes-te del Club del subscriptor

A més de rebre còmodament el teu exemplar, podràs gaudir de nombrosos serveis i activitats de franc o amb importants descomptes

Tel.: 972 20 20 66
subscripcions@ddg.cat

Consulta les promocions també al nostre web

